

U S T A W A

z dnia 2020 r.

o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. 322) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) zapobieganie chorob, w tym:
 - a) profilaktykę przewlekłych chorób niezakaźnych,
 - b) profilaktykę i rozwiązywanie problemów związanych z uzależnieniami,
 - c) prewencję chorób zakaźnych;”;
- 2) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „jednostkami właściwymi w sprawach przeciwdziałania uzależnieniom” zastępuje się wyrazami „Krajowym Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom”;
- 3) w art. 7 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 7,
 - b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) przedstawiciela Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;”;
- 4) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z uzależnieniami

Art. 7a. 1. Działalność w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów związanych z uzależnieniami prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, zwane dalej „Centrum”.

2. Centrum jest państwową jednostką budżetową podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

3. Siedzibą Centrum jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 7b. 1. Centrum realizuje zadania z zakresu:

- 1) profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych;
- 2) przeciwdziałania narkomanii;
- 3) innych uzależnień, w tym finansowanych z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych.

2. Do zadań Centrum należy:

- 1) wykonywanie zadań w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz uzależnień behawioralnych, polegających na powierzaniu i wspieraniu wykonywania zadań publicznych, wraz z udzielaniem dotacji na finansowanie ich realizacji;
- 2) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań zmierzających do ograniczenia używania alkoholu i środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży;
- 3) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w rodzinach z problemem używania alkoholu, środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych;
- 4) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie działań w zakresie profilaktyki zaburzeń wynikających z prenatalnej ekspozycji na alkohol, środki odurzające, substancje psychotropowe, środki zastępcze lub nowe substancje psychoaktywne oraz inicjowanie i wspieranie działań w zakresie pomocy osobom ze spektrum płodowych zaburzeń alkoholowych (FASD) oraz ich rodzinom lub opiekunom;
- 5) prowadzenie działań zmierzających do podnoszenia jakości oddziaływań profilaktycznych adresowanych lub kierowanych do dzieci i młodzieży;
- 6) inicjowanie działań zmierzających do poprawy dostępności i jakości pomocy na rzecz dzieci z rodzin z problemem alkoholowym, z problemem używania środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych;
- 7) współpraca z przedstawicielami instytucji i organizacji zajmujących się profilaktyką i rozwiązywaniem problemów związanych z używaniem alkoholu, środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji

- psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych oraz zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;
- 8) opiniowanie i przygotowywanie projektów aktów prawnych w zakresie, o którym mowa w pkt 1-7, oraz inicjowanie prac nad nowymi rozwiązaniami w tym zakresie;
 - 9) opracowywanie standardów i rekomendacji w zakresie profilaktyki używania alkoholu, środków odurzających, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych oraz leczenia i rehabilitacji osób uzależnionych;
 - 10) monitorowanie dostępności i jakości świadczeń zdrowotnych z zakresu leczenia uzależnień;
 - 11) udzielanie merytorycznej pomocy w ramach współpracy z podmiotami realizującymi zadania w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom, w tym z jednostkami samorządu terytorialnego, instytucjami, stowarzyszeniami i innym podmiotami prowadzącymi działalność oświatowo-informacyjną, badawczą, profilaktyczną, leczniczą, rehabilitacyjną i reintegracyjną, a także osobami fizycznymi, realizującymi zadania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów w zakresie uzależnień, oraz zlecanie i finansowanie realizacji tych zadań;
 - 12) współpraca z organizacjami międzynarodowymi prowadzącymi działalność w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom i ograniczenia szkód nimi wywołanych, w tym udział w pracach sprawozdawczych na rzecz tych organizacji;
 - 13) zbieranie, gromadzenie, wymiana informacji i dokumentacji objętych badaniami statystycznymi statystyki publicznej, oraz opracowywanie i przetwarzanie zebranych danych;
 - 14) inicjowanie, wspieranie i prowadzenie analiz oraz badań naukowych, w tym sporządzanie ocen epidemiologicznych zagrożeń, oraz opracowywanie i udostępnianie ich wyników;
 - 15) prowadzenie działalności informacyjno-edukacyjnej, opracowywanie ekspertyz oraz opracowywanie i wdrażanie nowych metod profilaktyki i rozwiązywania problemów w zakresie uzależnień;
 - 16) współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego, w tym z pełnomocnikami, o których mowa w art. 4 ust. 3 i w art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r.

- o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...), pełnomocnikami, o których mowa w art. 9 ust. 5 i art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r. poz. 852, 1655 i 1818 oraz z 2020 r. poz. 322 i ...), oraz ekspertami w zakresie uzależnień;
- 17) podejmowanie działań interwencyjnych w sprawach skarg i wniosków kierowanych do Centrum lub do ministra właściwego do spraw zdrowia;
 - 18) monitorowanie i inicjowanie działań zwiększających skuteczność i dostępność leczenia uzależnień;
 - 19) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i art. 15 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego;
 - 20) dokonywanie okresowych ocen programów profilaktycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych i readaptacyjnych pod względem ich skuteczności w zakresie ograniczenia używania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych;
 - 21) prowadzenie krajowego systemu informacji o alkoholu i narkotykach oraz monitorowanie działań podejmowanych na rzecz rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii na poziomie krajowym i międzynarodowym, w szczególności:
 - a) pełnienie roli punktu obserwacyjnego (Focal Point) Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii,
 - b) współpraca z Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii oraz Europejską Siecią Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox);
 - 22) dofinansowywanie kosztów szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnień, o którym mowa w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2020 r. poz. 1169) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 46 tej ustawy;
 - 23) obsługa techniczno-organizacyjna Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom;

- 24) monitorowanie realizacji wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii oraz gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii;
- 25) opracowywanie analizy realizacji działań podejmowanych w danym roku przez samorząd województwa w ramach programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii;
- 26) wykonywanie innych zadań zleconych przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Zadania, o których mowa w ust. 2, Centrum realizuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia nadaje, w drodze zarządzenia, statut Centrum określający strukturę organizacyjną Centrum, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków do efektywnej realizacji zadań przez Centrum.

Art. 7c. Centrum ma prawo używania pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku, z nazwą Centrum w otoku.

Art. 7d. 1. Centrum kieruje i reprezentuje je na zewnątrz dyrektor Centrum.

2. Dyrektora Centrum powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Zastępców Dyrektora Centrum powołuje i odwołuje Dyrektor Centrum, po uzyskaniu pisemnej akceptacji ministra właściwego do spraw zdrowia.

4. W przypadku śmierci albo odwołania Dyrektora Centrum, jego zadania do czasu powołania nowego Dyrektora Centrum wykonuje zastępca Dyrektora Centrum wskazany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 7e. Powołanie na stanowiska, o których mowa w art. 7d ust. 2 i 3, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).

Art. 7f. 1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Centrum, z wyłączeniem powołania na stanowiska pracy, o których mowa w art. 7d ust. 2 i 3, jest otwarty i konkurencyjny.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1492 oraz z 2020 r. poz. 695), Centrum oraz w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum.

3. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

4. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum.

5. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum.

6. Lista, o której mowa w ust. 5, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 875).

7. Z przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Centrum sporządza się protokół oraz informację o wyniku naboru.

8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imię, nazwisko i adres nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

9. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) nazwę i adres Centrum;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.

10. Informację, o której mowa w ust. 7, upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej Centrum i w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum, w której był prowadzony nabór, w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru – w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

11. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w terminie 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejnego najlepszego kandydata wymienionego w protokole tego naboru. Przepisy ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 7g. 1. Pracownik Centrum nie może wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia – w przypadku Dyrektora Centrum;
- 2) Dyrektora Centrum – w przypadku pracownika innego, niż wymieniony w pkt 1.

2. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, przez osoby, o których mowa w ust. 1, nie może pozostawać w sprzeczności z ich obowiązkami lub wywoływać podejrzenia o ich stronniczość lub interesowność.

3. Naruszenie zakazów, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowi podstawę do odwołania ze stanowiska albo rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 7h. 1. Dyrektor Centrum może upoważniać pracowników Centrum do podejmowania określonych czynności, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

2. W postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695) w stosunku do Dyrektora Centrum jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 7i. Koszty działalności Centrum i wykonywanych zadań są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 7j. 1. Tworzy się Radę do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Rada działa przy Prezesie Rady Ministrów.

3. Rada do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jest organem koordynacyjno-doradczym w sprawach z zakresu uzależnień.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, statut Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom określający szczegółowe warunki i tryb jej działania, w tym działania zespołów roboczych, o których mowa w art. 7o, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego działania Rady oraz efektywności realizowania przez nią zadań.

Art. 7k. 1. Członków Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

2. W skład Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom wchodzi:

- 1) przewodniczący – sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 2) zastępca przewodniczącego – sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) sekretarz – Dyrektor Centrum;
- 4) członkowie – sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędach obsługujących:
 - a) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - b) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - c) Ministra Obrony Narodowej,
 - d) Ministra Sprawiedliwości,
 - e) ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - f) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - g) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
 - h) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - i) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 5) członek – przedstawiciel strony samorządowej w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Posiedzenia Rady są zwoływane co najmniej 2 razy w roku.

Art. 7l. 1. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom z powodu:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) złożenia wniosku o jego odwołanie przez podmiot, którego osoba ta jest przedstawicielem;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo albo umyślne przestępstwo skarbowe.

2. W przypadku odwołania albo śmierci członka Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom właściwy podmiot przedstawia wniosek o powołanie innego przedstawiciela na członka tej Rady.

Art. 7m. Do zadań Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom należy:

- 1) monitorowanie i koordynowanie działań w zakresie realizacji polityki państwa w obszarze uzależnień;
- 2) występowanie do ministra właściwego do spraw zdrowia w sprawach dotyczących tworzenia, zmian i uzupełnień do krajowych strategii i planów przeciwdziałania problemom wywoływanym przez uzależnienia;
- 3) monitorowanie informacji o realizacji krajowych strategii i planów przeciwdziałania problemom wywoływanym przez uzależnienia;
- 4) monitorowanie realizacji Narodowego Programu Zdrowia w zakresie działań dotyczących uzależnień;
- 5) zalecanie rozwiązań organizacyjnych w zakresie dotyczącym uzależnień;
- 6) współdziałanie z podmiotami realizującymi zadania w zakresie problematyki dotyczącej działalności Rady;
- 7) wydawanie opinii w sprawach zleconych przez Prezesa Rady Ministrów albo ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 7n. 1. Do udziału w posiedzeniach Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jej przewodniczący może zapraszać specjalistów zajmujących się problematyką uzależnień.

2. Rada do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom wydaje opinie i przedstawia wnioski w formie uchwał podejmowanych większością głosów.

Art. 7o. W celu wykonywania zadań Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom, jej przewodniczący może powoływać zespoły robocze, w skład których wchodzi członkowie tej Rady lub inne osoby, w szczególności specjaliści zajmujący się problematyką przeciwdziałania uzależnieniom.

Art. 7p. 1. Za udział w pracach Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom jej członkom nie przysługuje wynagrodzenie.

2. Członkom Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Obsługę techniczno-organizacyjną Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom zapewnia Centrum.

Art. 7r. 1. Dyrektor Centrum może dofinansować koszty szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia, o którym mowa w ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 46 tej ustawy, na wniosek jego uczestnika złożony za pośrednictwem jednostki szkolącej, jeżeli uczestnik jest zatrudniony w podmiocie prowadzącym rehabilitację lub psychoterapię osób uzależnionych w zakresie uzależnień.

2. Dyrektor Centrum wskazuje termin składania wniosków, o których mowa w ust. 1, a także ustala corocznie maksymalną kwotę dofinansowania przypadającą na jednego uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia oraz liczbę uczestników objętych dofinansowaniem, mając na względzie wysokość środków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Centrum.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Centrum zamieszcza, niezwłocznie po ich ustaleniu, na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Centrum.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia;
- 2) adres miejsca zamieszkania uczestnika szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia;
- 3) terminy rozpoczęcia i zakończenia szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia;
- 4) uzasadnienie.

5. O dofinansowaniu kosztów szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie psychoterapii uzależnienia decyduje kolejność wpływu wniosków, do wyczerpania środków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Centrum.”;

- 5) w art. 8 w ust. 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000 i 1076)”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Profilaktyka i rozwiązywanie problemów alkoholowych należą do zakresu działania Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. 322 i ...), zwanego dalej „Centrum”.”;

2) uchyla się art. 3a–3g;

3) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Samorząd województwa realizuje zadania, o których mowa w art. 1 i 2, w postaci wojewódzkiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii stanowiącego część strategii wojewódzkiej w zakresie polityki społecznej, uwzględniającego cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Wojewódzki program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii uchwała sejmik województwa.

2. Zarząd województwa odpowiada za koordynację przygotowanie i realizację programu, o którym mowa w ust. 1, udziela pomocy merytorycznej instytucjom i osobom fizycznym realizującym zadania objęte tym programem oraz współdziała z innymi organami administracji publicznej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych oraz narkomanii.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zarząd województwa sporządza raport z wykonania w danym roku programu, o którym mowa w ust. 1, i efektów jego realizacji, który przedkłada sejmikowi województwa, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

6. Zarząd województwa sporządza, na podstawie opracowanej przez Centrum ankiety, informację z realizacji działań podejmowanych w danym roku, wynikających z programu, o którym mowa w ust. 1, i przesyła ją do Centrum, w terminie do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.”;

4) w art. 4¹:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w postaci gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii stanowiącego część strategii rozwiązywania problemów społecznych, uchwalanego przez radę gminy, uwzględniającego cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Gminny program, o którym mowa w ust. 2, sporządza się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

2b. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza raport z wykonania w danym roku gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii i efektów jego realizacji, który przedkłada radzie gminy, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

2c. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza, na podstawie ankiety opracowanej przez Centrum, informację z realizacji działań podejmowanych w danym roku, wynikających z gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, i przesyła ją do Centrum, w terminie do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.”;

5) w art. 9³ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty, o których mowa w art. 9² ust. 1, przeznacza się wyłącznie na finansowanie zadań:

- 1) określonych w wojewódzkich programach profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- 2) realizowanych przez placówkę wsparcia dziennego, o której mowa w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821), w ramach wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4 ust. 1.”;

6) w art. 12 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Maksymalna liczba zezwoleń, o której mowa w ust. 1, usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych oraz godziny sprzedaży napojów alkoholowych uwzględniają postanowienia gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii.”;

7) w art. 18² pkt 1, 2 i część wspólna otrzymują brzmienie:

„1) gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii,

2) zadań realizowanych przez placówkę wsparcia dziennego, o której mowa w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w ramach gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych przeciwdziałania narkomanii, o którym mowa w art. 4(1) ust. 2

– i nie mogą być przeznaczone na inne cele.”;

8) w art. 22 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Psychoterapię uzależnienia od alkoholu i psychoterapię członków rodzin mogą prowadzić osoby posiadające tytuł specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień lub certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień.

2b. W udzielaniu świadczeń z zakresu psychoterapii uzależnienia od alkoholu i psychoterapii członków rodzin mogą uczestniczyć osoby posiadające certyfikat instruktora terapii uzależnień.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, z późn. zm.²⁾) w art. 33 uchyla się ust. 3.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r. poz. 852, 1655 i 1818 oraz z 2020 r. poz. 322) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Działalność w zakresie przeciwdziałania narkomanii prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1248, 1696 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1087.

11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365 oraz z 2020 r. poz. 322 i ...), zwane dalej „Centrum”.”;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cele operacyjne dotyczące przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia, są realizowane w ramach programu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. ...), zwanego dalej „Wojewódzkim Programem”.”,

b) uchyla się ust. 2–5;

3) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w ramach programu, o którym mowa w art. 4¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanego dalej „Gminnym Programem”.”,

b) uchyla się ust. 3–5;

4) uchyla się art. 11–18;

5) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba posiadająca tytuł specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień lub certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień.”;

6) uchyla się art. 27 i art. 27a;

7) użyty w art. 24b ust. 1 i 3, w art. 28 ust. 2, 3, 6a i 6b oraz w art. 44c ust. 11 w różnych przypadkach wyraz „Biuro” zastępuje się użytym w tych samych przypadkach wyrazem „Centrum”.

Art. 5. 1. Z dniem 1 stycznia 2021 r. włącza się Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, działającą na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, do Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, działającego na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii po włączeniu Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych otrzymuje nazwę „Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom”.

Art. 6. 1. Z dniem 1 stycznia 2021 r. Dyrektor Krajowego Biura Przeciwdziałania Narkomanii staje się Dyrektorem Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

2. Zastępca Dyrektora Krajowego Biura Przeciwdziałania Narkomanii staje się Zastępcą Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

3. Dyrektor oraz Zastępca Dyrektora Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych stają się Zastępcami Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 7. Z dniem 1 stycznia 2021 r.:

- 1) nieruchomości będące we władaniu podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1, przechodzą w trwały zarząd Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami;
- 2) wierzytelności i zobowiązania podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1, stają się, z mocy prawa, wierzytelnościami i zobowiązaniami Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;
- 3) postępowania niezakończone decyzją ostateczną, prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;
- 4) w sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których stroną lub uczestnikiem, były podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, stroną lub uczestnikiem staje się Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom;
- 5) w umowach i porozumieniach, w których stroną lub uczestnikiem były podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, stroną lub uczestnikiem staje się Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 8. Z dniem 1 stycznia 2021 r. Dyrektor Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom jest upoważniony do uchylecia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, na podstawie i w zakresie określonym przez przepisy odrębne.

Art. 9. 1. Wydane przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, świadectwa, zaświadczenia, zezwolenia, zgody, certyfikaty, informacje, upoważnienia, opinie oraz dokonane akredytacje, zatwierdzenia i powołania, zachowują ważność na okres, na który zostały wydane.

2. Jeżeli nabycie prawa jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia, świadectwa zdrowia, świadectwa przekroczenia granicy, opinii, decyzji lub innego dokumentu Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, a przed dniem 1 stycznia 2021 r. dokument taki został wydany zgodnie z właściwością przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, to wymaganie przedłożenia dokumentu wydanego przez Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom jest spełnione, jeżeli strona przedłoży odpowiedni dokument wydany przez ten podmiot.

Art. 10. 1. Certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień, uzyskany na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za równoważny z dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu specjalisty w dziedzinie uzależnień, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2020 r. poz. 1169).

2. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów certyfikaty instruktora terapii uzależnień zachowują moc.

Art. 11. 1. Osoba, która na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2021 r. ukończyła szkolenie w dziedzinie uzależnienia i nie uzyskała certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień albo, która uzyskała taki certyfikat,
- 2) w dniu 1 stycznia 2021 r. odbywa szkolenie w dziedzinie uzależnienia w zakresie certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień
– może przystąpić do Państwowego Egzaminu Specjalistycznego w dziedzinie uzależnień, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, jednak nie później niż w okresie 4 lat od dnia ukończenia szkolenia zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

2. Osoba, która na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2021 r. ukończyła szkolenie w dziedzinie uzależnienia i nie uzyskała certyfikatu instruktora terapii uzależnień,
- 2) w dniu 1 stycznia 2021 r. odbywa szkolenie w dziedzinie uzależnienia w zakresie certyfikatu instruktora terapii uzależnień,
- 3) uzyskała certyfikat instruktora terapii uzależnień
– może przystąpić do Państwowego Egzaminu Specjalistycznego w dziedzinie uzależnień, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w

dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia, po ukończeniu uzupełniającego szkolenia specjalizacyjnego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 52 tej ustawy, jednak nie później niż w okresie 4 lat od dnia ukończenia szkolenia albo uzyskania certyfikatu na podstawie dotychczasowych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Do uzupełniającego szkolenia specjalistycznego może przystąpić osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny uzyskany po ukończeniu studiów na kierunku określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 46 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia albo
- 2) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny uzyskany po ukończeniu studiów na kierunku innym niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 46 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia oraz wykonywała co najmniej przez okres 2 lat w ciągu ostatnich 5 lat czynności zawodowe zgodne z programem szkolenia specjalistycznego dziedzinie uzależnienia i uzyskała zgodę dyrektora Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego na odbycie uzupełniającego szkolenia specjalistycznego.

Art. 12. 1. Do osób, które w dniu 1 stycznia 2021 r. odbywają szkolenie w dziedzinie uzależnienia w zakresie:

- 1) certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień, innych niż określone w art. 11 ust. 1,
- 2) certyfikatu instruktora terapii uzależnień, innych niż określone w art. 11 ust. 2

– stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem egzaminu końcowego, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2024 r.

2. Do osób, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7r ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Postępowania konkursowe w sprawie wyboru programu szkolenia w dziedzinie uzależnienia rozpoczęte i niezakończone na podstawie art. 27 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, przed dniem 1 stycznia 2021 r., są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 14. Z dniem 1 stycznia 2021 r. rejestry, spisy, wykazy i bazy danych, prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 15. 1. Z dniem 1 stycznia 2021 r. pracownicy podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1, stają się pracownikami Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) stosuje się.

2. W okresie do dnia 1 kwietnia 2021 r. Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, proponuje pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, nowe warunki pracy lub płacy.

Art. 16. 1. Pracownik Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, który w dniu 1 stycznia 2021 r. wykonuje dodatkowe zajęcia zarobkowe lub dodatkowe zatrudnienie, jest obowiązany wystąpić odpowiednio do ministra właściwego do spraw zdrowia albo Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r., z wnioskiem o wyrażenie zgody na ich wykonywanie.

2. Pracownik Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, który nie uzyskał zgody, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia odmowy jej wyrażenia, zaprzestać wykonywania dodatkowych zajęć zarobkowych lub dodatkowego zatrudnienia i niezwłocznie poinformować o tym odpowiednio ministra właściwego do spraw zdrowia albo Dyrektora Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

3. Niewykonanie w terminie obowiązków, o którym mowa w ust. 1 i 2, stanowi podstawę do odwołania ze stanowiska albo rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie tego przepisu, Komisję Inwentaryzacyjną, która ustala i sporządza wykaz składników majątkowych, innych niż nieruchomości, podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1.

2. Powołując Komisję Inwentaryzacyjną minister właściwy do spraw zdrowia określa szczegółowy zakres jej działania, sposób realizacji zadań i termin ich wykonania.

3. Komisja Inwentaryzacyjna działa do czasu zakończenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja Inwentaryzacyjna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia wykazy składników majątkowych, o których mowa w ust. 1. Składniki te stają się składnikami majątkowymi Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Art. 18. 1. Prezes Rady Ministrów, w terminie do dnia 1 kwietnia 2021 r., powoła, członków pierwszej Rady do Spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom, o której mowa w art. 7j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do czasu powołania Rady, o której mowa w ust. 1, działa Rada do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

Art. 19. Realizowane przed dniem 1 stycznia 2021 r.:

- 1) wojewódzki program profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminny program profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i art. 4¹ ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym,
- 2) wojewódzki program przeciwdziałania narkomanii oraz gminny program przeciwdziałania narkomanii, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym

– zachowują moc do dnia uchwalenia wojewódzkiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii oraz gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 4¹ ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r., i są finansowane na zasadach dotychczasowych.

Art. 20. 1. Pierwszy raport i informację, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 5 i 6 ustawy zmienianej art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarząd województwa sporządza za 2022 r.

2. Pierwszy raport i informację, o których mowa odpowiednio w art. 4¹ ust. 2b i ust. 2c ustawy zmienianej art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rada gminy sporządza za 2022 r.

Art. 21. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w

brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 stycznia 2024 r., oraz mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem art. 17, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Konrad Miłoszewski

Dyrektor

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia

/dokument podpisany elektronicznie/